

vet en Udtalelse fra Forstanderen for gamle Bakkehus, som skulde staa i Modstrid med, hvad der er udtalt i denne Skrivelse fra Statsraad Borgens. Det ene Sted skulde det fremgaa af Professor Durloos Skrivelse, at man ikke tog den Slags Landsvage, hvorom her er Tale, paa Bakkehuset, medens det fremgik af Statsraad Borgens Skrivelse, at man tog imod dem og havde god Plads til dem. Jeg tror, at de to Udtalelser lade sig let forene, naar man overhovedet vil drage den Ting frem i Statsraad Borgens Brev, der handler om Optagelsen af Landsvage, idet Professor Durloos har villet sige, at Anstalten paa Bakkehuset har strakt sig saa yderligt som muligt, saaledes at den har kunnet optage ikke alene dem, den har nogetstunde haab om at kunne disciplinere, opdrage eller oplære, men ogsaa dem, om hvem den ikke havde saadant Haab, men som den dog kunde styre og kunde have, uden at de bragte Forstyrrelse i hele det øvrige Maskineri. Men der har ganske vist været Tilfælde og det ikke saa ganske sjældent, at der er kommet eller begjæret optaget Nogle, der vare saa ulykkelig stillede, at de foraarjagede Forstyrrelse, hvor de kom. Dem maatte man efter Omstændighederne enten hjemsende, naar de vare antagne, eller aflaa optagne, naar de vare begjærede optagne. Men uagtet disse Udtalelser, at ikke Alle, som ere begjærede optagne, ere komne der, er det dog saavel efter Prof. Durloos som efter Statsraad Borgens Udtalelser, saa, at der findes — og det er ogsaa faktisk — paa Sbiotanstalten paa Bakkehuset enkelte, men ikke mange Individuer, som ikke ere der, fordi de enten skulde disciplineres, oplæres eller undervises, men som ere der, som om det var et Asyl, de vare i. Om man nu er indrettet saaledes derude senere, at man kan modtage nogle flere, end Prof. Durloos har udtalt, tør jeg ikke have nogen Mening om. Det, der er Faktum, er, at de to, som have væsenlig med Bestyrelsen derude at gjøre, formentlig ikke have udtalt Noget, hvoraf man kunde drage den Slutning, at man har søgt at fremstille Forholdene paa een Maade, naar Statsraad Borgens underkrev Brevet, og paa en anden, naar Professor Durloos underkrev det.

Claudi: Efter hvad der er udtalt af den ærede Ordfører for Flertallet, skal jeg indskrænke mig til at sige, hvorfor jeg ikke har Andet end kunnet slutte mig til, hvad der nu er Flertal for. Det er ikke blot fordi jeg er af den Mening, at Oprettelsen af en saadan Anstalt som den, der omhandles i Lovforslaget, er ønskelig og nødvendig, men ogsaa navnlig, fordi jeg mener, at det ikke bør opsættes, men at det, man vil gjøre, bør man gjøre snart. Der hvoiler mange Steder et tungt Tryk i det ene og det andet Hjem paa saadanne Mennecker, der have den Ulykke og Sorg, at have stakkels og hjælpeløse Sbioter i deres

Midte. Der er i det sidste Aarstid ved Sbiotanstalten paa gamle Bakkehus oprettet et saadant Asyl for aldeles uheldbefulde Landsvage; jeg har set, at det staa bl. A. i Statskalenderen, men der staaar en Tilføielse: for Personer af velstaaende Familier. Det er jo imidlertid aabenbart, at der er flere, langt flere saadanne uheldbefulde Landsvage i fattige og ubemidlede Hjem, men for dem er der ikke noget saadant Asyl eller Tilflugtssted. Sindsygeanstalterne for Uheldbefulde aabne sig ikke for dem — der siger man, at de ikke høre hjemme —, og Fattighusene og Fattigaardene ere ganske vist sørgelige Tilflugtssteder for saadanne Ulykkelige. Der siges fra den Side, som ikke ønsker eller ikke anser det for rigtigt at holde sig til Lovforslaget: Hvorfor dog ikke vente eller se det lidt an? Der foreligger dog saa Meget; her er et statistisk Materiale, om hvilket det er udtalt, at det er meget betydeligt og værdifuldt, til Vurdering af det hele Forhold, og Bestyrelsen for Sbiotanstalten paa gamle Bakkehus har jo ogsaa udtalt Beredvillighed til i en ikke fjern Fremtid at ville overdrage alt Sit til Staten. Der siges i Mindretallets Betænkning, at Spørgsmaalet om Statens Overdragelse af hele Sbiotvæsenets Ledelse meget snart vil trænge sig frem ad anden Vej til Afgjørelse. Jeg skal paa ingen Maade underkende Værdien af det statistiske Materiale, som foreligger, men maa dog tillade mig at bemærke, at man mulig tager fejl, dersom man tror, at man kan gaa sikkert ud derfra, at Staten vil overtage hele Ordningen og Ledelsen af Sbiotvæsenet; thi Side 12 i Betænkningen fra den vedkommende Kommission staaar der, at der, med Hensyn til hvor mange aandsvage Individuer hvert af de nævnte Instituter og Anstalter bør være beregnet paa at modtage, ikke kan gjøres nogen sikker Beregning paa Grundlag af det foreliggende statistiske Materiale, og naar der siges, at Sbiotanstalten paa gamle Bakkehus i en nær eller nærliggende Fremtid er beredvillig til at overdrage det Hele til Staten, saa kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for Flertallet har fremhævet. Ja, der findes ganske vist Noget om et Forsæt og en Hensigt, som man allerede længe har haft, men Tidspunktet for Overdragelsen lades aldeles ubestemt, og om Betingelserne er der heller ikke taget nogen Beslutning. Det staaar i en Skrivelse af 24de Februar d. A., der er altsaa gaaet to Maanedes siden den Tid, og, saavidt mig bekjendt, er man ikke kommen videre med Hensyn til dette Spørgsmaal. I det Hele taget forekommer det mig, at der har været Tid, maasse endogsaa god Tid, til at tage Bestemmelse med Hensyn til noget Saadant. Det var i Begyndelsen af Oktober Maaned, Lovforslaget blev fremsat heri i Thinget, og det var henimod Slutningen af Maaned, at Lovforslaget var til første Behandling. Fra Ministeriets Side foreligger der et bestemt Forslag, som ikke ude-